

Viðmerking

Samgongumál valdast

Hetta málið snýr seg ekki um rationaliseringar, bygnaðarbroytingar ella nakað sum helst á hesi leið. Hetta snýr seg um smábørn, sum hava fingið maskinbyrsu í hond og lata lögting og landsstýri upp fyri skutil, fyri sjálv at sleppa fram at. Málið um Henning Jacobsen er ikki ein persónspurningur, men ein prinsippspurningur um, hvørjar leiðarar og hvørji leiðsluprinsipp, vit velja! Tí kann persónurin Henning Jacobsen, stovnurin og málið ikki skiljast frá hvørjum øðrum, siga deildarleiðarar á Landsverkfrøðinginum í hvassorðaðu viðmerkingini, sum harðliga finst at vinnumálastjóranum Arna Poulsen

Ja, nú hoyrdu vit tað eisini. Tað er verðið eitt samgongumál, um Henning Jacobsen, nú fyrrverandi landsverkfrøðingur, hevur hug ella ikki at verða settur aftur sum landsverkfrøðingur!

Síðani 1. apríl 1948 hevur Landsverkfrøðingurin virkað undir skipaðum viðurskiftum, har stovnsleiðarin hevði beinleiðis samskipti við landsstýrismannin. Í desember 1996 varð vinnumálastjóri settur. Bygnaðurin skuldi broytast og aðalstýrið setast á stovn sum eitt millumlið millum landsstýrismannin og stovnarar.

Hetta kann ein hava so mangar meiningar um. Men fyri tann, sum situr í einum almennum leiðarassesi hevur hetta fleiri spurningar við sær. Tann fyrsti man helst vera, um eins egna starvssetan og veruleikin eftir broytingarnar eru samberligar, ella um broytingarnar í veruleikanum eru ein uppsagn.

Tann næsti spurningurin fyri eitt ábyrgdarfólk man helst vera, hvussu skipanin fæst at virka eftir broytingarnar.

– Hvar er 'lívverjin' hjá landsstýrismanninum? Hvar er tann loyaltitetur, sum eftir vanligum professionellum mætistöki eigur at krevjast av umsitingini í Tinganesi? Nei, lögmaður, landsstýrismaður og samgonga halda seg helst standa púra hjálparleys í einum máli, sum í veruleikanum als ikki er teirra, siga verkfrøðingarnir á landsverkfrøðinginum, sum reisa rættuliga stóran kritikk móti Arna Poulsen, vinnumálastjóra

Hesir báðir spurningarnir hava fyri so vitt einki við hvønn annan at gera. Og tó! Hesir báðir spurningarnir avdúka, hvør maðurin er! Skilamaðurin hugsar um, hvussu hann kann sleppa fómringinum fram á vegin. Tann sjálvsökni hugsar bert um seg og síni.

Tann 30. mai 1997 skrivur Landsverkfrøðingurin til landsstýrið, att.: Arne Poulsen, vinnumálastjóra. Brævið víðger ein smálut í sambandi við hangarin á flogvøllinum, sum er ogn landsins. Skrivið endar soleiðis:

»Samanumtikið kann sigast, at hiðani tykist tað hvorki sømiligt ella rationelt soleiðis einaferð um árið, tá ið figgjarætlanin verður lögð, at flyta umsitingina av einum oljutanga nú og einum bygningi tá, alt eftir, hvat onkur kemur í tankar um.«

Tann 17. juni 1997, góðar tvær vikur seinni, sendir Vinnumálastýrið eitt skriv við eini áheitan um

»at Vinnumálastýrið og Landsverkfrøðingurin í felag nærri definera uppgávurnar hjá Landsverkfrøðinginum.«

Dagin eftir, tann 18. juni 1997 skrivur Landsverkfrøðingurin aftur til Vinnumálastýrið, at hugskotið er gott.

»Við tað at summarfritíðin er við at vera á okkum, og nevnda arbeiðið helst skal gerast, tá ið stundirnar eru frægest, verður skotið upp at taka hetta upp aftur fyrst í september 1997. Roknað verður við, at tygum kalla inn til fyrsta fundin.«

Gomul skjól við uppskotum og skrivum verða hjáløgð.

Lögmaður Edmund Joensen skrivur út nýval 18. mars 1998. Tann 25. mars 1998 skrivur Arne Poulsen, vinnumálastjóri, eitt uppskot til reglugerð fyri Landsverkfrøðingun og fer sjálvur til Henning Jacobsen við uppskotinum og heldur, at teir yvir borðið kunnu fáa hetta uppá pláss.

Tað ber sjálvsagt ikki landsverkfrøðinginum til at víðgera eitt slíkt mál soleiðis uppá kvamsvis. Tann 3. apríl verður skriv sent vinnumálastjóranum. Hetta skriv endar soleiðis:

»So samanumtikið meta vit, at møguleiki er fyri at finna fram til eitt úrslit, ið er nýtiligt nokur ár fram, um tíð og kreftir verða nýttar frá nú av og út á heystið at koma hartil.«

Tann 14. apríl 1998 skrivur vinnumálastjórin aftur til Landsverkfrøðingun við áheitan um at fáa reglugerðina lidna.

»...aðrenn av álvara verður farið undir figgjarlóg-ararbeiðið fyri 1999.«

– sum um hesi bæði málini høvdu nakað stórvegis við hvørt annað at gera! Landsverkfrøðingurin fær freist til 21. apríl 1998.

Landsverkfrøðingurin skrivur aftur tann 20. apríl við nærri grundgevingum fyri, hví ikki ber til soleiðis uppá kvamsvis at áseta eina reglugerð. Skrivið endar við orðunum:

»Niðurstøða: Hiðani verður aftur mælt til – sum fleiri ferðir áður – at nýta neyðuga tíð og orku fyri at koma fram til eitt úrslit, ið er nýtiligt nokur ár fram.«

Hjálagt verður avrit av skrivi frá Landsverkfrøðinginum, dagfest 17. februar 1998, viðvíkjandi eini

– Hvussu kenst hetta fyri ein professionellan embætismann á hálvtrýssinstjúgunda ári við 23 ára royndum á einum av stinnastu almennu fyrisitingum í Føroyum? spyrja verkfrøðingarnir á LV, sum væl skilja, at Henning Jacobsen ikki fer at gera eina reglugerð fyri stovnin upp á kvamsvis, soleiðis sum vinnumálastjórin vildi hava hann at gera

nøktandi mannaongd í sambandi við víðgerð av leigusáttmálum á havnaokjum.

Tann 24. apríl 1998 skrivur Arne Poulsen, aðalstjóri, til landsverkfrøðingun, at Edmund Joensen, lögmaður, hevur undirskrivað eina reglugerð fyri stovnin tann 22. apríl 1998, 6 dagar fyri val. Havandi í huga, at hendan reglugerð hevur tvey punkt 6 kunnu vit ímynda okkum tann ómak,

sum gjørður er. At tað so eisini í grein 1, stk. 2 stendur, at Vinnumálastýrið ásetur tær reglur, sum til eina og hvørja tíð skulu galda fyri stovnin, sigur eisini eitt sindur um maktgirndina. Har er ikki pláss fyri nokrum landsstýrismanni!

Um lögmaður Edmund Joensen hevur fingið nakra rimiliga kunning um hetta málið kunnu vit onnur so

framhald á næstu síðu

Verkfrøðingarnir á LV geva Henningi Jacobsen sín fulla stuðul og reisa harðan kritikk móti vinnumálastjóranum